

Podniesione zarzuty

— Naruszenie 60 ust. 1 lit. a) i art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

**Skarga wniesiona w dniu 10 lipca 2023 r. – Marcegaglia Specialties/Komisja
(Sprawa T-378/23)**

(2023/C 304/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Marcegaglia Specialties SpA (Gazoldo degli Ippoliti, Włochy) (przedstawiciele: F. Di Gianni, A. Scalini i G. Pregno, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2023/825 z dnia 17 kwietnia 2023 r. rozszerzającego cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2020/1408 na przywóz niektórych walcowanych na gorąco arkuszy i zwojów ze stali nierdzewnej, pochodzących z Indonezji na przywóz niektórych walcowanych na gorąco arkuszy i zwojów ze stali nierdzewnej wysyłanych z Turcji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Turcji (Dz.U. 2023, L 103, s. 12; zwanego dalej „zaskarżonym rozporządzeniem”) w zakresie dotyczącym skarżącej; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez zaskarżone rozporządzenie art. 13 ust. 1 i art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w zakresie, w jakim Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie, stwierdzając, że proces produkcyjny prowadzony w Turcji stanowi „działalność montażową/wykończeniową”.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że zaskarżone rozporządzenie narusza art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w zakresie, w jakim Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie, uznając, że nie było wystarczającej przyczyny ani ekonomicznego uzasadnienia dla działalności związanej z przetwarzaniem prowadzonej w Turcji.
3. Zarzut trzeci dotyczący niezgodności z prawem zaskarżonego rozporządzenia w zakresie, w jakim rozszerzyło ono obowiązujące cło na przywóz niektórych walcowanych na gorąco arkuszy i zwojów ze stali nierdzewnej (SSHR) pochodzących z Indonezji na przywóz SSHR produkowanych w Turcji z płyt ze stali nierdzewnej innych niż indyjskie.

**Skarga wniesiona w dniu 10 lipca 2023 r. – Çolakoğlu Metalurji/Komisja
(Sprawa T-379/23)**

(2023/C 304/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Çolakoğlu Metalurji Aigh (Stambuł, Turcja) (przedstawiciel: J. Cornelis i F. Graafsma, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2023/825 z dnia 17 kwietnia 2023 r. rozszerzającego cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2020/1408 na przywóz niektórych walcowanych na gorąco arkuszy i zwojów ze stali nierdzewnej, pochodzących z Indonezji na przywóz niektórych walcowanych na gorąco arkuszy i zwojów ze stali nierdzewnej wysyłanych z Turcji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Turcji (Dz.U. 2023, L 103, s. 12; zwanego dalej „zaskarżonym rozporządzeniem”); oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 13 ust. 1 i art. 13 ust. 13 (2) rozporządzenia podstawowego w zakresie, w jakim Komisja uznała, że przetworzenie płyt ze stali nierdzewnej w walcowane na gorąco arkusze i zwoje ze stali nierdzewnej (SSHR) stanowi „działalność montażową” w rozumieniu art. 13 ust. 1 lit. d) i art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja, wprowadzając środki przeciwdziałające obchodzeniu ceł w odniesieniu do przywozu SSHR produkowanych w Turcji z płyt ze stali nierdzewnej pochodzących z Turcji, tj. produktów które nie wchodziły w zakres dochodzenia i w odniesieniu do których uzgodniono, że nie obchodzą pierwotnego środka:
  - naruszyła art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego; dokonała błędnej wykładni art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego i popełniła błąd w ocenie, nie wyłączając tych produktów lub ewentualnie nie przyznając skarżącej zwolnienia w odniesieniu do tych produktów;
  - naruszyła zasadę proporcjonalności; oraz
  - naruszyła podstawowe prawa proceduralne skarżącej i nadużyła swoich uprawnień, rozszerzając/nakładając środki na te produkty za pomocą instrumentu przeciwdziałającego obchodzeniu ceł, zamiast prowadzić „prawidłowe” dochodzenie antydumpingowe.

Skarga wniesiona w dniu 11 lipca 2023 r. – Essilor International/EUIPO – Carl Zeiss Vision (MYOLUX)

(Sprawa T-383/23)

(2023/C 304/35)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Essilor International (Charenton-le-Pont, Francja) (przedstawiciele: A. Parassina i A. Giovannardi, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Carl Zeiss Vision GmbH (Aalen, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „MYOLUX” – zgłoszenie nr 18 215 110

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 maja 2023 r. w sprawie R 267/2022-1